

URZĄD
PATENTOWY
PRL

Patent dodatkowy
do patentu _____

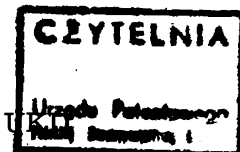
Zgłoszono: 08.VII.1967 (P 121 598)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 30.X.1968

Kl. 68 a, 8

MKP E 05 b 13/04

Twórca wynalazku
i Witold Szebeko, Warszawa (Polska)
właściciel patentu:

Zamek do drzwi

1

Przedmiotem wynalazku jest niezawodny w działaniu zamek do drzwi wejściowych lewych lub prawych, przymocowywany do nich od strony pomieszczenia, zaopatrzony w bezpiecznik otwierany i zamykany za pomocą klucza krzyżowego, wprowadzanego od zewnątrz w wąską tulejkę, ciągnącą się przez całą grubość płyty drzwiowej, zadaniem której to tulejki jest uniemożliwienie otwarcia zamka innym kluczem bądź przy pomocy narzędzi, stosowanych przy włamaniach.

Znane dotychczas zamki zatrzaskowe i zamki — zasuwki typu „Yale” są dostosowane do otwierania ich płaskim kluczem. Jednorzędowy system, zabezpieczający te zamki przed otwarciem, wbudowany jest od strony zewnętrznej drzwi i jak wykazała praktyka, zamki takie jest nietrudno otworzyć przy użyciu prostych narzędzi z uwagi na łatwy dostęp do bezpiecznika.

Znane są również bębnekowe bezpieczniki typu zeissowskiego, otwierane kluczem krzyżowym, mające zastosowanie do zwykłych zamków jako wkładki zabezpieczające. Wadą takich kombinowanych zamków jest szybkie niszczenie się wkładki, która jest pozbawiona należytej obudowy i odpowiedniego prowadzenia klucza.

Wymienionych wad nie ma zamek do drzwi wejściowych według wynalazku, którego istota polega na umocowaniu bezpiecznika tłoczkowego na czołowej ścianie obudowy zamka, poza strefą drzwi, na zastosowaniu w bezpieczniku mocnych sprężyn,

2

dociskających z jednakową siłą kółki blokujące, w postaci lekko wygiętych łuków zamiast dotychczas stosowanych sprężyn spiralnych oraz na zastosowaniu prowadnicy dla klucza, wykonanej w postaci tulejki o małym prześwicie, przymocowanej na stałe jednym końcem do czołowej ścianki obudowy zamka, na wprost krzyżowego wejścia do bezpiecznika i przebiegającej poprzez całą grubość płyty drzwiowej.

Przedmiot wynalazku jest uwidoczniony na załączonym rysunku, na którym fig. 1 przedstawia zamek w widoku z przodu ze zdjętą ścianką czołową, służącą do przymocowywania zamka do drzwi, fig. 2 — zamek w częściowym widoku z góry i częściowym przekroju wzdłuż linii A—B na fig. 1, a fig. 3 — ściankę czołową obudowy zamka, w widoku od wewnątrz z przymocowanym do niej bezpiecznikiem w częściowym widoku z przodu i w częściowym przekroju, równoległym do ścianki czołowej.

Mechanizm zamka jest wmontowany w wykonaną z grubej blachy obudowę 1, posiadającą kształt prostopadłościennego, jednostronnie otwartego pudełka, zamykanego czołową płytką 2, której zaczep 3 wchodzi w odpowiadające mu wycięcie, wykonane w bocznej ścianie obudowy, przeciwnie zaś bok 4 płytki 2 jest łączony z bokiem obudowy za pomocą wkrętów 5. Na płycie 2, od strony wewnętrznej, jest przymocowany bezpiecznik 6 oraz mieszczą się dwa podłużne występy 7, spełniające

rolę prowadnic ślizgającego się po nich rygla 8 zamka. W identyczne występy jest również zaopatrzona górna ścianka obudowy 1. Ponadto w płycie są wykonane cztery otwory 9, służące do umieszczenia w nich wkrętów przymocowywujących płytkę do drzwi. Przymocowanie zamka do płyty drzwiowej nie następuje żadnych trudności. W przygotowany otwór w drzwiach wprowadza się tulejkę 10, po czym za pomocą wkrętów przymocowuje się płytkę czołową, a następnie łączy się ją w wyżej podany sposób z resztą obudowy. W zależności od kierunku otwierania drzwi, zamek zawsze można skierować rygłem w odpowiednim kierunku, to jest w kierunku przemyku, nie zmieniając położenia jego poszczególnych części mechanizmu, jak zapadki lub rygiel. Otwierania i zamykania zamka dokonywać można od zewnątrz za pomocą krzyżowego klucza 11, a od wewnątrz przez odpowiednią manipulację pokrętkiem 12, na którego osi jest osadzona krzywka 13, przesuwająca za pomocą trzpienia 14 w jednym lub drugim kierunku nasadę 15 rygla 8. Do zablokowania rygla 8 w celu zabezpieczenia go przed przesunięciem za pomocą klucza, przewidziana jest zastawka 16, której czubek stopki 17 wchodzi w odpowiednie wycięcie krzywki 13. Bezpiecznik 6 jest zaopatrzony w łukowo wygięte sprężyny 18 dociskające blokujące kołki 19. Zastosowanie tego rodzaju sprężyn jest korzystniejsze od sprężyn spiralnych, które nie dawały żądanej siły nacisku i stwarzały przez to zbyt wielkie luzy między wycięciem klucza a wchodzącym w nie kołkiem blokującym, co w rezultacie umożliwiało dopasowanie innego klucza lub otwarcie zamka za pomocą tak zwanego wytrycha.

W przypadku zastosowania płaskiego rygla zamiast jednostronnie ściętego rygla 8, zamek może spełniać rolę zasuw. Zmiana ta nie pociąga za sobą konieczności wymiany innych części mechanizmu zamka.

Z uwagi na swą nieskomplikowaną budowę, niezawodne działanie nie wymagające napraw oraz całkowite zabezpieczenie przed otwarciem przez osoby nie powołane, zamek według wynalazku nie jest kosztowny w produkcji, a przy tym jest estetyczny i może mieć szerokie zastosowanie do wszystkich drzwi wejściowych, zarówno tak zwanych „prawych” i „lewych”, a zwłaszcza drzwi do pomieszczeń, wymagających należytego zabezpieczenia przed otwarciem.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zamek do drzwi wejściowych lewych lub prawych, składający się z obudowy oraz z umieszczonego w niej mechanizmu przesuwającego i blokującego rygiel z wmontowanym bezpiecznikiem, zapobiegającym przed otwarciem zamka przez osoby niepowołane za pomocą podrobionego klucza lub narzędzi, **znamienny tym**, że system zabezpieczenia zamka przed otwarciem stanowi trwale osadzona na czołowej ścianie (2) tuleja (10), spełniająca rolę prowadnicy do krzyżowego klucza (11), przechodząca przez całą grubość płyty drzwiowej oraz bezpiecznik (6), przymocowany również do ścianki (2), z krzyżowym wejściem usytuowanym na wprost otworu tulejki, zaopatrzony w łukowo wygięte sprężyny (18) dociskające blokujące kołki (19), ułożone w systemie podwójnym.
2. Zamek według zastrz. 1, **znamienny tym**, że czołowa ścianka (2) obudowy jest zaopatrzona z jednego boku w zagłębienie zakończone występem (3) a z drugiego boku w zagłębienie (4) z otworami (5), stwarzającymi mocne i nie ulegające przesunięciu łączenie z obudową (1) oraz umożliwiającymi łatwe przymocowanie zamka do drzwi.

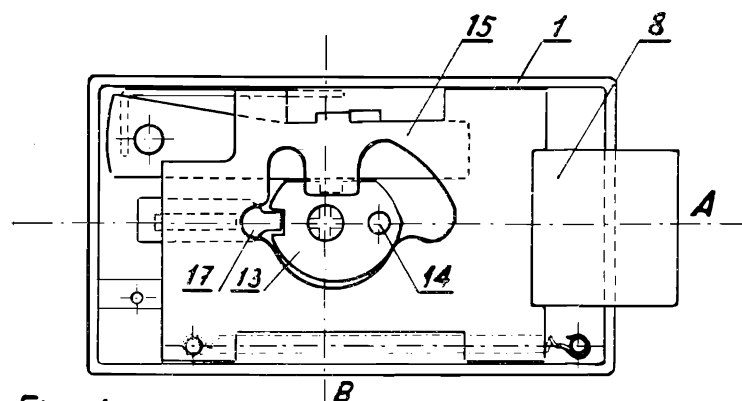

Fig. 1

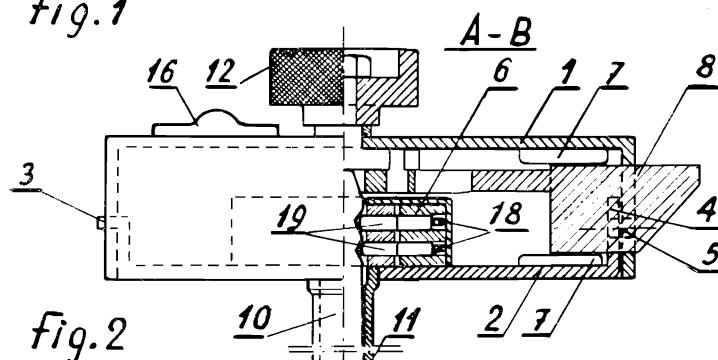

Fig. 2

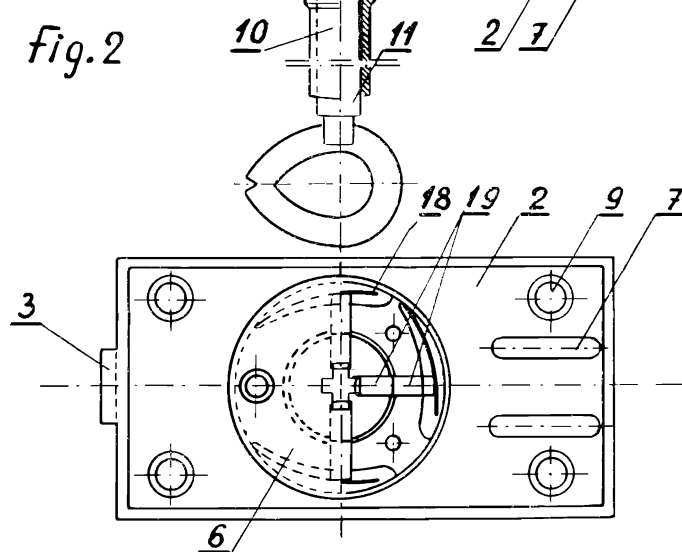

Fig. 3